

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015, declarat de avocatul Ion Negura, în numele inculpaților

***Tocalov Vladimir Valeriu**, născut la 31 iulie 1991, originar și locuitor al s. Ratuș, r-nul Criuleni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Efros Ion Gheorghii**, născut la 13 iunie 1996, originar și locuitor al s. Ratuș, r-nul Criuleni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Onica Marin Petru**, născut la 16 ianuarie 1996, originar și locuitor al s. Ratuș, r-nul Criuleni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>28 iulie – 19 decembrie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>22 ianuarie – 19 februarie 2015,</i>
	<i>29 mai – 01 iulie 2015;</i>

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 19 decembrie 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Tocalov Vladimir, Efros Ion și Onica Marin au fost condamnați în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal la 3 și 4 luni ani închisoare, fiecare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepselor aplicate le-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că la 18 iulie 2014, aproximativ ora 02:00, inculpații Tocalov Vladimir, Efros Ion și Onica Marin, împreună cu alte 2 persoane minore, au pătruns în casa lui Guzun Minai, din s. Ratuș, r-nul Criuleni, unde aplicând față de ultimul lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în mod deschis au sustras bani în sumă de 2180 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu considerabil.

Tot ei, la 18 iulie 2014, aproximativ ora 03:00, au pătruns în casa lui Frunze Ivan, din s. Ratuș, r-nul Criuleni, unde aplicând față de ultimul lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în mod deschis au sustras bani în sumă de 2840 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu considerabil.

Instanța a reținut că inculpații au recunoscut vina și au solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Dat fiind că probele administrate la fel confirmă vinovăția lor, instanța a încadrat acțiunile acestora în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 7, 72, 75-77 Cod penal, art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, că inculpații au recunoscut vina, sau căit sincer, la locul de trai sunt caracterizați satisfăcător, concluzionând că corectarea și reeducarea lor este posibilă fără izolare de societate, stabilindu-le pedeapsa sub formă de închisoare, micșorând cu 1/3 limita minimă a acesteia, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal la 3 și 4 luni ani închisoare, cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 12.000 lei, fiecare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că prin pedeapsa aplicată inculpaților, nu au fost realizate scopurile legii penale, deoarece există riscul comiterii de către aceștia a unor noi infracțiuni în timpul executării acestei pedepse blânde.

Analizând personalitatea inculpaților, în coraport cu prezența circumstanțelor agravante la cauza dată, se constată că instanța neîntemeiat le-a aplicat o pedeapsă prea blândă.

Izolarea de societate a acestora urmează a fi efectuată, deoarece pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu este echitabilă și nu va asigura corectarea și reeducarea lor.

Inculpații au comis infracțiunea în grup, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împărțindu-și fiecare rolurile, au aplicat violența în privința părții vătămate și nu și-au făcut concluzia necesară pentru a se corecta și a se reeduca.

La fel, instanța de judecată neîntemeiat a motivat inoportunitatea aplicării pedepsei sub formă de amendă în privința inculpaților.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015, apelul a fost admis, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre.

Tocalov Vladimir, Efros Ion și Onica Marin au fost condamnați în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal la 3 și 6 luni ani închisoare, cu amendă în mărime de 750 unități convenționale, ce constituie 15.000 lei, fiecare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare le-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

Instanța de apel a indicat că pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 18 iulie 2014, aproximativ ora 02:00, inculpații Tocalov Vladimir, Efros Ion, și Onica Marin, împreună cu alte 2 persoane minore, au pătruns în casa lui Guzun Mihai, din s. Ratuș, r-nul Criuleni, unde aplicînd față de ultimul forță fizică, lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în mod deschis au sustras bani în sumă de 2180 lei, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot ei, la 18 iulie 2014, aproximativ ora 03:00, au pătruns în casa lui Frunze Ivan, din s. Ratuș, r-nul Criuleni, unde aplicînd față de ultimul forța fizică, lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în mod deschis au sustras bani în sumă de 2840 lei cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Astfel, ei au comis două fapte infracționale care se clasifică ca infracțiuni grave, fiindu-le numită o pedeapsă prea blîndă.

Instanța de fond, în mod greșit a hotărît asupra pedepsei numite inculpaților fără a aplica și pedeapsa cu amendă, conform dispoziției sancțiunii legii pentru care au fost recunoscuți culpabili.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, conform căruia pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, instanța a considerat necesar a stabili inculpaților și pedeapsa complementară – amenda, ținînd cont că inculpații au comis infracțiunea în grup, fiind în stare e ebrietate alcoolică, împărțindu-și fiecare rolurile au aplicat violența în privința părților vătămate și nu au făcut concluzia necesară pentru a se corecta și a se reeduca.

Nu au fost stabilite circumstanțe atenuante pe caz, iar concluziile primei instanțe cu referire la includerea în noțiunea de circumstanțe atenuante a datelor despre persoana inculpaților, că au recunoscut vina în comiterea acestei infracțiuni și s-au căit sincer, și că în acțiunile inculpaților lipsesc careva circumstanțe agravante nu sunt suficiente pentru a nu le aplica pedeapsa complementară sub formă de amendă.

Totodată, circumstanțele stabilite impun a se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de personalitatea inculpaților, de circumstanțele cauzei și consecințele realizate. Dar, în speță nu au fost constatate circumstanțe ce ar impune necesitatea aplicării unei pedepse reale cu închisoare inculpaților. Mai mult ca atît, părțile vătămate nu au pretenții, inclusiv și la măsura

de pedeapsă aplicată, inculpații sunt la prima abatere de la lege, au recunoscut vina, regretă faptele, părțile vătămate pledînd pentru a nu fi privați de libertate, astfel, fiind pasibilă dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii stabilite inculpaților, pe un termen de probă, conform art. 90 Cod penal, cu amendă în limitele sancțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) Cod penal.

5. Avocatul Ion Negura a declarat recurs ordinar, în numele inculpaților, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că instanța de apel, fără a motiva care este necesitatea aplicării unei pedepse complimentare - amenda în mărime de 750 unități convenționale, echivalent a 15.000 lei, a decis aplicarea ei abuziv interpretînd greșit prevederile art. 61, 78 Cod penal.

Condamnații au regretat cele săvîrșite și au restituit paguba materială, fapt care se confirmă prin declarațiile părților vătămate Guzun M. și Frunze I., care la moment se află în relații bune cu inculpații, avînd chiar și un grad de rudenie între ei.

La stabilirea pedepsei complimentare – amenda, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că atît la faza urmăririi penale, cît și la examinarea cauzei în fond inculpații au recunoscut vina, au contribuit activ la examinarea cauzei, au solicitat judecarea cauzei în procedură simplificată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, dar și personalitatea condamnaților care anterior nu au fost judecați și nu au comis careva abateri de la lege, vîrsta fragedă a acestora, starea materială deplorabilă a acestora, făcînd parte din familii social vulnerabile, care nu au posibilitatea reală de a achita amenda în folosul statului, circumstanțe care urmau a fi luate în considerație de instanța de apel la aplicarea pedepsei cu amenda.

Instanța de fond nu a aplicat pedeapsa complementară – amenda, deoarece în instanța de judecată a fost stabilit cu certitudine faptul că inculpații fac parte din familii social vulnerabile și nu dispun de mijloace financiare ca să achite amenda, fapt pentru care inculpații au fost condamnați fără aplicarea amenzii.

Chiar dacă în privința inculpaților va fi aplicată amenda, aceasta urmează a fi aplicată în conformitate cu prevederile art. 364/1 CPP, adică în limitele a 375-750 unități convenționale.

Pedeapsa cu amendă aplicată de instanța de apel este una exagerat de aspră în raport cu circumstanțele cauzei, dar și cu personalitatea inculpaților.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele

pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul apărării (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concrete și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpaților, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de stipulările art. 61, 75 Cod penal și art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5* din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decît cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța a aplicat

inculpaților o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Negura, în numele inculpaților Tocalov Vladimir Valeriu, Efros Ion Gheorghii și Onica Marin Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 iulie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco